

Svar (22/10 96)**Justitsministeren (Bjørn Westh):**

Til brug for besvarelsen af spørgsmålet har Justitsministeriet anmodet Politidirektøren i København om en udtalelse.

Når denne udtalelse foreligger, vil ministeriet vende tilbage til sagen.

Spm. nr. S 159

Til økonomiministeren (10/10 96) af:

Pia Kjærsgaard (DF):

»Har ministeren på noget tidspunkt benyttet sig af sin lovmæssige ret i lov om Danmarks Statistik § 3, stk. 2, vedrørende ministerens ret til begrænsninger af tilvejebringelse af oplysninger og i bekræftende fald i hvilke tilfælde?«

Begrundelse

Danmarks Statistik har udviklet sig til et organ, der er ved at drive mange mindre virksomheder til vanvid med sine mange skemaer og oplysninger, som tilsyneladende kun er ekstra arbejde for virksomhederne. Denne føren statistik er vokset uforholdsmæssigt meget og er til skade for dansk erhvervsliv. Som James Callaghan engang sagde: »Med statistik kan man bevise alt – også det modsatte«.

Ministeren bør derfor nøje overveje, om den fortsatte indsamling af statistik i det nuværende omfang er nødvendig.

Svar (25/10 96)**Økonomiministeren (Marianne Jelved):**

I min ministertid har jeg ikke fundet anledning til at gøre brug af den omtalte bestemmelse.

Jeg har forelagt spørgsmålet for Danmarks Statistik, der oplyser, at man ikke er bekendt med, at mine forgængere i de 30 år, institutionen har eksisteret, har benyttet bestemmelsen.

Danmarks Statistik blev med loven herom i 1966 oprettet som en selvstændig institution. Med loven er det tilsigtet at lovfæste institutionens uafhængighed, således at ingen minister skal kunne undertrykke tal, der er ubehagelige for regeringen eller stærke pressionsgrupper.

Det er derfor bestemt, at institutionen ledes af en styrelse, der – foruden af rigstatistikerens som formand – består af 6 andre medlemmer med indsigt i samfundsforhold, herunder erhvervs- og arbejdsforhold. I den nuværende styrelse findes medlemmer i overordnede stillinger inden for industri, serviceerhverv, jordbrug, forskning og offentlig administration.

Det er styrelsen, der gennem Danmarks Statistiks arbejdsplan træffer beslutning om, hvilke statistikker der skal udarbejdes, og om, i hvilket omfang og på hvilken måde oplysningerne til brug herfor skal indhentes.

Bestemmelsen om, at økonomiministeren kan festsætte begrænsninger med hensyn til tilvejebringelse af oplysninger, er formentlig oprindeligt indsat i loven som en slags nødbremse.

Styrelsen har imidlertid igennem de 30 år, der er gået siden lovens vedtagelse, altid bestræbt sig på at finde en fornuftig balance mellem samfundets behov for en fyldestgørende og pålidelig statistik og oplysningsgivers ulejlighed med at afgive de nødvendige indberetninger.

Hertil kommer endelig, at en større og større del af statistikken udarbejdes som følge af forordnings- eller direktivbestemte EU-krav. Beslutninger, der er truffet af EUs kompetente organer, har en minister selvsagt ikke mulighed for at stoppe med henvisning til en bestemmelse i lov om Danmarks Statistik.

Jeg henviser i øvrigt til svarene på spørgsmålene S 160–163.

Spm. nr. S 160

Til økonomiministeren (10/10 96) af:

Pia Kjærsgaard (DF):

»Hvilke af de oplysninger, som private virksomheder skal indlevere til Danmarks Statistik, bliver ikke i forvejen indleveret til andre offentlige myndigheder af de samme virksomheder, og hvor mange arbejdstimer vil ministeren vurdere, det private erhvervsliv kan spare ved at undlade at skulle give Danmarks Statistik oplysninger, som andre offentlige myndigheder i forvejen har eller vil modtage?«